Uit Oude Schnauzerbladen deel 8

Familiehonden.

Wij waren bij onze vrienden in Spanje en voor het eerst waren ook alle honden mee. Alle honden zijn de Riesenschnauzer en ook drie Jack Russels. Nu waren de honden eerst alleen met de moeder en dochter, maar later kwamen ook de vader en zoon naar Spanje. Wij waren er ook toen vader en zoon arriveerden en nog nooit heb ik een hond zo blij zien zijn.
Niet dat de Jack Russels niet blij waren hoor. Die lieten goed van zich horen toen iedereen eindelijk samen was. Maar die grote zwarte dame was op haar eigen manier zó blij. Aan alles kon je zien dat ze zo opgelucht was, dat iedereen bij elkaar was.
Zonder heel erg vocaal te zijn, zonder veel rond te rennen gaf ze blijk van een intense vreugde. Het mooiste was dat ze, toen iedereen aan de borrel zat, met een grote zucht op het gras in de schaduw ging liggen. Ze keek nog even rond en veroorloofde zich toen om te gaan slapen.

Elke dag daarna maakt ze eerst rondes om het huis, inspecteert van alles en zoekt iedereen even op, waar die persoon ook is. En als ze iedereen gehad heeft, gaat ze op de meest centrale plek in het huis liggen, zodat ze toch de hele dag de controle heeft. Ook ons houdt ze in de gaten, altijd even kijken waar we zijn. Het liefst gaat ze eerst even drinken om vervolgens die enorme natte bek even op je schoot te leggen.

Riesenschnauzers zijn in mijn ogen zeer fijne familiehonden en deze dame in het bijzonder.
Ze is ook zeer geduldig als het om kinderen gaat. De kinderen van deze familie zijn ondertussen zo goed als volwassen, maar nog steeds beschouwt zij ze als “haar kinderen”. Ze is nu negen jaar en heeft dus een groot gedeelte van hun puberteit meegemaakt en dat vraagt om veel ld. Ik probeer de woorden te vinden wat mij nu aan haar opviel waardoor de liefde voor haar familie zo duidelijk werd. Het was meer dan die enorme zucht toen iedereen er was. Het was ook de manier waarop ze naar iedereen keek en de rust die ze daarbij uitstraalde. Ik zie dat ook bij onze Sky als we allemaal weer thuis zijn.
We zijn, nu ik dit schrijf, op vakantie en onze honden zijn thuis bij mijn moeder. Daar hebben ze het prima naar hun zin. Maar toch keert de rust, zeker voor Sky, pas weer als we allemaal thuis zijn.
En ook voor Bram geldt dat hij zich pas echt weer thuis voelt als de honden er ook weer zijn. Onze honden maken, net zoals bij velen, echt deel uit van onze familie en het is pas “af” als we allemaal weer samen zijn!

Door Lenny Jelsma
Dierenarts